

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

ו. מוצא שסתוף תשמור
ועשית כאשר נדרת לך
אלהיך נדבה אשר דברת
בפיך: דברים כג כד

הגהות הב"ח

(ב) רש"י ד"ה לדנרו וט'
ומעיקרא לזה איסור:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה (בעמוד הקודם)
הא וכו' ולכך מצי
למיהרר הב"ה. עין למיל
דף פא ע"ב תוספות ד"ה
סוד:

מוסף רש"י

[illegible]

שיטה מקובצת

א] תיבות לא אמר כלום
נמתק: ב] דלעיל ומקוי
דטעמא: ג] באומר אילו:
ד] טעי ומעיקרא לא: ט] אמר
מנחה למנחה:

המנחות והנסכים פרק שנים עשר

ר. הרי עלי להביא את זו במחבת: אבל בשעת
אמר הרי עלי מנחה קחם ונשעת הפרשה
לשם נדר במחבת: | לא לאמר כלום. לא
כאשר נדרם. כתיב כמו שאמרת בשעת נדר

ר' אב"ל בשעת הפרשה
כאשר הפרשת איתמר
תנינא אמר ר' אסי אמר
לא שקבען בשעת נדר
לא כאשר נדרת ולא
ב^ז האומר הרי עלי
מן החטים כמה ביא
לבונה יבא ששון
לא עשורין שלם עשורין
יבין שמעון פומר שאל
בין: גמ' ^ז אמאי נדר
חזקיה הא מני בית
פוס לשון ראשון דתנן
דורות ומן הדבילה ב"ש
אומרים: אינו נזיר ר'
בית הלל באומר אילו
כן לא הייתי נזיר כך
לא שנו אלא דאמר
אבל אמר מנחה מן
חזקיה כמאן אמר
אי ובית שמאי משום
מה לי מן השעורין מה
הוא ודא טעמא הדר ביה
יית' מאי איריא דתני
יתני מן העדרים אלא
עי' הוא בשעורין טעי'
יוחנן אמר אפילו מן
כמאן אמרה לשעטתיה
ם דרמעי הוא בשעורין
לדבריו דחזקיה קאמר
הדרת כך משום דלא
מא לא מיבעיא קאמר
ם דאיכא למימר מהדר
וס לשון ראשון אלא
דאיכא למימר מיטעא
הכי תפוס לשון ראשון
אמר

זמנים לא הייתי נודר כל עיקר קמחמע לן:
לא

פ' שעבר ושמה יין בימי מירור
דבריו לנעלה וכי אחר הדין
צ' שמעון לימא קדקברי ארמי
מגורותיו היו נזיר וכי תימא
לה כר"ש מן קאי רבי יוסי כ
ר סברי לה רבני שמעון לאור
ות ומיניה ורבנן גופייהו מנדו
חות העומר ומנחת קלואס ד
עמנו לנזירות כלל ולחוקיה דמ
קאמר אלן אהיאו דלקמן ב
לה דרשעמא משום דלא המנדי
שעורים מודה לפטור רבי
חזוני מכל מקום קדשה היא
זור: **הריני** נזיר מן הגירונות
מיני כמינים האומר הריני
נגרות מירוש פ' כששאלין אל

וְאִין מוֹה רָחִיב דִּלְאִטְרִין לִיה לֵאשְׁמוּעִין אֲפֵי
 רִיז דִּמְפָּרִישׁ עֲטֵמָה דְּרַ"שׁ מִשּׁוּם דְּלִין אֶרֶם מוֹחִילִין
 לִיִּטְרִין לִמְיָר עֲטֵמָה דְּרַ"שׁ מִשּׁוּם דְּלִין אֶרֶם כִּרְכִּי
 וְיִזְעָר מִן הַחֲטִיין מִי קִבְּרָא לֵב דְּכַ"ס דְּלִינִי דְּלִינִי
 בְּפִי מִקּוּם שְׁהִיבּוּ (וּפִסְחִי ג.) דְּלִינִי לֵא שְׁכֵר
 וְהוּר אִין אֶרֶם מוֹחִיל דְּבִרְיוּ לְבָטֵל וְיִזְעָר דְּקִמְחָא
 מִיזֵר אִין מִקְסִי עֲמִיחִיָּה רַב שְׁמַעוֹן גְּבִי מִנְהֵם
 מִשּׁוּם דְּשִׁעְרִין שִׁעִיר נִיב מִנְהֵם דְּאִשְׁכַּחְתּוּן
 יְרִידָה וּמַעְיָרָא לֵב אֶרֶם הִרְיִי נוֹר לֵא הִיא בְּרִי
 אֶסְכֵר לֵב כִּרְכִּי שְׁמַעוֹן לֵאז אֶרֶם שְׁמַעוֹן דְּפִירְקִין
 בְּרִיב מוֹחִיל יֵאֵל רִבִּי שְׁמַעוֹן אֶחָד אִין וְ עוֹלָם
 (וְשֵׁם דְּרִי ג.) דְּלִי אֵל אֶלֶל גְּבִי מִנְהֵם מִן
 וְיִזְעָר קְדוּשָׁהוּ וְיִזְעָר אֶחָד כִּרְכִּי בְּרִיב
 קִיבֵל עֲלֵי מִנְהֵם מִן הַחֲטִיין וּמוֹדֵה רִבִּי יוֹסִי דְּפִטֵּי
 וּמִרְיָם נוֹר וְרִבִּי הֵלל אֶחָדִים אִינוּ נוֹר וְאִינוּ
 וְשֵׁם פִּירֵשׁ דְּבִירוּשְׁלָמִי מִפְּרָשׁ דְּקִרֵּא אִינוֹשִׁי לְגַרְדִּי

קג.

דר תוך כדי דיבור וי"ל דלמ"ד אין פותחין בחרטה
בר כר"ש וטעמא דכ"ש נקט לשנוי אפי' למ"ד
תחין לא הו' צריך לפרושי טעמא דכ"ש משום
ד' י' לפרש דניחא ליה לפרושי טעמא דבית הלל

לר' יהודה דקמני ס"פא אחר ר' יהודה ק"ף כפאמרו ב"ש לא אמרו אלא באומר הרי כ"ף קרבן פירוש שבדקתוהו א"כ לאמי נכחתי אחר להיות מן הגבורות ^א עלי נכחונתי אז הוא נדור מן הגבורות כלילי אחר גרירות ודבילי עלי קרבן ואין זה דברים שנלב שכלו אינו משונה ממה שפירש ^ב לא משמע נירות ^א אבל לרענן כי אחר הכי היה נזיר והוא לא היה נזיר אלא נזירי אחר נזירות ^א לרבי מאיר ^א לא היה נדור לבית שמאי ובי פליגי ר' יהודה ותנא קמא אליבא ד"ש פליגי ולא לבית הלל והשאלה לבית שמאי לאו דלמרי איין שאלה בנדקש אמאי לא היה נזיר אלא סבירא ליה לרבי יהודה ^א כרבי שמעון ולא דור בדרך העוררים ולהכי אחר טעמא דבית הלל ^א בברי ר' יהודה טעמא דרבי חייא וכו' קשה לה' ו' דשעמי' ליה לרבי יהודה כסוף פ"ב דנחמיה (דף ג.) דלית ליה פסוק לשון ראשון ולקמן מפרש טעמא דר' שמעון משום דכשעת ר' יוסי ונחמיה שדך בגמז דבריו אלא נתפס ונחמיה שנהגו ^א נמי אחר ר"ש כן כד כר' יוסי ואם חתמר דהשקא אחר לבית שמאי דאין שאלה בנדקש וכן עמיה. ^ב עברה המאורסה (גמיר דף עח.) ובפרקי פ' נטילין (כ"ב דף קכ:) ואלו ^א ב' בית שמאי (נזיר דף לא:) חנן מי שגדל בניו ושאל לחכם ואקרו מונה מעשה שגדל נשאל לחכם והמירו ^א (מונה משאל שגדל אחר) היות ^א בנהם ^א (ומפרש) שאל ותרעה אחר להם ב"ה ל"ש ואי אחס מודים [בזה] שאל הקדש שטות שאלה ותרעה בעד שמעם שגם ^א מודים ^א לכה דבול חכם להמיר וי"ל דנשאל לכהם

לשון אלה לשון נצחיות והוא אצטרף לר' נחמיה
ה' שער ^א ללא חימא עד שידע שהוא נזיר
נצירותו אצטרי הכ' עולין לימי המנין דמיון
הרבי מר' היה דעתו לגמור ולפרש מן
הר' אלם מואלי דבריו לגמלו על קשה אטו
חימא ד"ס תנו אל דקאמר חזקיה ד"ס היא
יוסיו דכ"ס וי"ל דרואה ליכש דברי ביה ככולי
ה' לאו מאוס דפליגי ארבען דר' שמעון לענין
תודו ביה דגרובות דלא היה נזיר דדוקא ב"ס
ת' דלאוס שטורין ולמנהא מעליא אצטריי אכל
ה' דמדמי מנחה ונצירות אהדדי הויא דמקוס
קמן פכרה ה'ר' על עשרין (דף קט.) דתנן הרי
ההמדרג כדק' המהמדרג והוא דמדרג א"ס
ה' שמעון הכיטי עטמא מאוס דגבי עטמא ה'ר'
הוא ויכין דחל עליה הקדש מן לא פלוגי אכל
ונצירות. בתוספתא (פ"ב דמזירות) מ"א ^א [כטוין]
היני נזיר מן הגרובות ומן הכיכלה וימנה
עלין אטו אומר ק' היה כללי לשון רבינו חס:
ל

עין משפט
גר מצודה

יח א מ"י פ"יו מהלכות
מעשה הקדושות הל' ג:
יט ב מ"י שם הל' ט:
כ ג מ"י פ"א מהלכות נזירות
הלכה י:
כא ד ה מ"י פ"יו מהלכות
מעשה"ק הלכה ט:

רבינו גרשום

[illegible]

(א) נראה ד"ל שהרי צודדי לא נחשון כמחילה לומר דבר שא"ל והלכך אמרין דתפוס לשון ראשון וכו'.